

J. V. Christensen: Der er ikke for mig nogen Anledning til at komme nærmere ind paa Lovforslaget efter de udførlige Oplysninger, som den højtærede Finansminister har fremsat her. Forslaget giver jo efter Behandlingen i Folketinget et Beløb af 600 000 Kr. mindre end oprindelig foreslaaet, og jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg vilde have sat Pris paa, at man havde faaet Forslaget gennemført i dets oprindelige Skikkelse. Men derom vil der selvfølgelig ikke blive Tale, og jeg kan da tilsige den højtærede Finansminister, at mit Parti vil gøre, hvad vi kan, for at faa Forslaget gennemført saa hurtigt som muligt, saaledes at Bestemmelserne snart kan træde i Kraft. Jeg kan sige med en klassisk Vending, at de Penge, der her kommer ind, ikke lugter ilde; de skal jo anvendes til at lette Byrderne paa andre Omraader, og derfor mener jeg, at Begrundelsen for Forslaget og dets Enkeltheder i enhver Henseende gør det forsvarligt at fremme Behandlingen netop saa meget, som den højtærede Finansminister ønskede, det kunde ske her i Tinget.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Bramsnæs: Den højtærede Finansminister fremhævede, at Lovforslaget har opnaaet Tilslutning fra 3 Partier i Folketinget, fra den højtærede Ministers eget Parti, fra Ministeriets elskværdige Støtteparti og endvidere fra det radikale Parti, som ogsaa ved denne Lejlighed ønsker at yde Ministeriet den Støtte, det kan. Fra vor Side er der ikke noget Ønske om at yde Ministeriet en saadan Støtte. Det fremgaar af de Forhandlinger, der er ført i Folketinget, og jeg kan udtale det samme for vort Partis Vedkommende her i Tinget. Naar vi ikke ønsker at yde Regeringen vor Støtte til Gennemførelsen af dette Forslag, er det, fordi vi finder, at Forslaget er fuldkommen forkert, set ud fra systematiske Beskatningsprincipper. Det, der er Tale om ved dette Lovforslag, er at forøge den indirekte Beskatning. Nu er det jo saadan, at den indirekte Beskatning i vort Land stadig er steget, forholdsmaessig set, gennem en Aarrække. Hvis vi tager det Finanslovsforslag, der foreligger for næste Finansaar, udgør Indkomst- og Formueskatten ca. 100 Millioner og de faste Ejendomsskatter ca. 11 Millioner. Men alle de øvrige Skatter og Afgifter, som jeg vil henregne til den indirekte Beskatning, andrager 230 Millioner. Det vil sige, at de

direkte Skatter, selv naar man regner Ejendomsskatterne med, hvad jeg vil gøre, ikke en Gang udgør $\frac{1}{3}$ af Finanslovsforlagets samlede Skattebyrde. Se, under saadanne Forhold er det efter min Mening ikke paa-trængende nødvendigt at søge at forøge det indirekte Skattetryk, alle Bestræbelser burde rettes mod at formindske det indirekte Skattetryk. I den Retning kom Udviklingen til at gaa, hvis man fulgte de Linier, som mit Parti kan være med til at følge. Men vi ved jo, at den højtærede Finansminister i Folketinget har fremsat et Forslag om yderligere at reducere de direkte Skatter, særlig den Del af dem, der kommer fra Formuen. Det vil altsaa sige, at Ministeriets oplagte Skattepolitik er den at formindske de direkte Skatter, som rammer dér, hvor der er Indtægt og Formue, og forøge, forholdsmaessigt i alt Fald, de indirekte Afgifter, som rammer Forbruget, uanset om Evnen til at yde Skat er til Stede eller ikke. Denne Skattepolitik ønsker vi ikke at følge, og derfor maa vi gaa imod det Lovforslag, som er fremsat her.

Med Hensyn til Forslagets Karakter maa jeg maaske have Lov til at sige, at det jo ikke er meget demokratisk i sin Udformning. Selv efter den Rettelse, der er foretaget under Behandlingen i Folketinget, og som gik ud paa at nedsætte Forhøjelserne paa de billige Cigaretter, er det jo endnu saadan, at Skatten paa billige Cigaretter forhøjes med ca. 20 pCt., medens den for de dyrere Cigaretter kun forhøjes med ca. 10 pCt. Forslaget var værre i den Henseende, da det blev fremsat i Folketinget, og det konservative Folkeparti har altsaa bidraget til at gøre det noget mere demokratisk med Hensyn til progressiv Beskatning, end det var i Forvejen. Men trods dette er det dog fremdeles de billige Cigaretter, der faar den største Skatteforhøjelse, medens de dyrere faar den mindre. Det maa man ud fra almindelige demokratiske Synspunkter kritisere, og det maatte man kritisere, uanset om man principielt var mod Forslaget eller ej, uanset om man i det givne Tilfælde kunde ønske, at der kom en yderligere Beskatning af Cigaretforbruget.

Den højtærede Minister stod for et Øjeblik siden her og priste sig selv, fordi han ikke havde beskattet Tobak og Cigarer højere. Ja, jeg ved ikke, om det egentlig er noget særligt at rose sig af, at man ikke giver sig til at beskatte Cigarerne og Tobakken yderligere. Disse Produkter bærer meget høje Byrder i vort Land, det vil ingen kunne benægte, og jeg ved ikke, hvorfor det netop er denne Industri, der paa ny